

Anekdotak asmatuak

Joseba Sarrionandiari buruzko tesia prestatzen ari den ikasle batek kontatuta dakit, hemen esan ezin dudan herrialde, bai, horretara ikertzeraz joan zenean baieztatu zuela *Herri proiektua* poema jatorrizkoa askoz luzeagoa zela, gero ezagutu dugunarekin alderatuta.

Lagunak gogoratzen zituen aldaketetatik –buruz ari zen bera eta buruz ari naiz ni ere– bat kontatu zidan: Euskal Herria euskaldunez, korearrez, swahili beltzez eta eskandinaviar blondez gainpopulatzeko eskatu ondoren eta Euskal Herriari izatearenekin batera ez izatearen abantailak opa baino lehen, proposamen hau desagertua zen: Euskal Herriari bere mendeetako jantzi jator zintzoa erantzi eta anekdota asmatuez jostea berri bat.

* * *

Ezaguna da Gabriel Arestik poeta gazteagoengan izandako eragin eta maisu rola. Haietako asko joaten zitzaizkion aholku eske. Diotenez, behin Joseba Zulaikak galdetu zion (beste bertsio batzuetan Bernardo Atxaga, Jon Juaristi, edo are Iñaki –edo Patxi– Zabaletaren izenek ordezkatzan dute) bere bi poetetako zein aurkeztuko zukeen garaiko literatur lehiaketa batera. Poeta gazteak lehen poema irakurri zion. Hurrengo irakurtzeari ekin aurretik, Aresti, eritasunak baldartu arren, besaulkitik jaikita esan zion: “Argi daukat dagoeneko. Aurkeztu bigarren poema”.

* * *

Helen Mirren aktoreak bere oroitza-pen liburuan agertzeko bezain aipagarritzat jotzen dituen maitaleen artean euskaldun bat dago. Mirrenek, hitz jokoa eginez, *my bilbo* deitzen dio beti, XVI. mendeko ingelesez “nire ezpata” esan nahi baitu, pluralaz erabiliz gero –memorietan aurrera, egiten duen moduan–, berriz, “nire gurguluak”, grina sexualetik dependentziaren espetxera pasatzearen aldiak adieraziz.

Maitaleak utzi dueneko batean, Bilbora joan da *my bilboes* nonbait aurkituko

Angel Erro

IDAZLEA

@angelerro

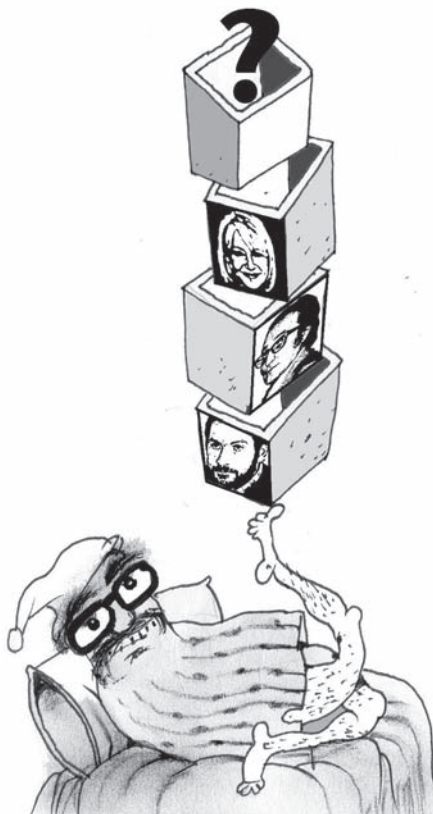
duelakoan. Ez du urtea zehazten, baina 80ko hamarkadan gaude. Mirrenek ez du Euskal Herria ezagutzen, baina bai zerbait euskal musikaz. Itoiz taldearekin, esaterako, zaletu da bizkaitarrarekin egondako tartean. Izan ere, *Lau teilaturen* letra –lehen esaldia– da euskaraz dakien bakarra.

Bilbora iritsi berri, istilu batzuen lekuko da Helen Mirren: “Ez dut inoiz izu handiagorik pasa. Nireak eginak nituela uste nuen. Paralizatuta gelditu nintzen, nire ondo-ondotik harriek eta gomazko pilotek, edo balek, nola jakin, txistu egiten zuten bitartean”. Dena amaitzean polizia bat hurbildu eta izena eskatu dio. Mirren, blokeaturik, “hemen gaude eta poztutzen naiz eta ziur zure aita ere bai” erantzuteko baino ez da gai. Atxilo eraman dute eta gauza bera komisario eta are txandako epailearen aurrean ere. Giroa bertzen doa, gizonak gero eta haserreago daude. Azkenean fiskal batek ezagutu du (*Excalibur* filmeko Morgana!) eta gaizkiulertua argitu du.

Helen Mirren azaltzen du gerora jakin duela zer esaten ari zitzaien euskaraz poliziari, komisarioari eta epaileari. Matxino begirune-gabetzat joko zuten. Une batean ez darabil hitzok inork ez ulertu izanaren hipotesia.

* * *

Angel Erroren ohiko patxada ongi argitzen du pasadizo honek. Jakina denez, ohean eta kamisoian idazteko ohitura zuen, beti lapitzez eta beti entrega epeak gaudituta. Behin, Erro ohean idatzi artean, ezkonlaguna logelan sartu da, ARGIAtik deika eta deika ari direla herenegunerako testua noiz igorriko. Lurrean orrialde bat dago. Bizikidea makurtu eta ikusi du idazleak artikulu jenial bat osatua duela. Eskura ematera abiatu baina Errok diotso ez dela behar, lurrera makurtzeko nagiz zegoenez, beste bat idatzi duela, oraindik hobea, laguna ganberan sartu ahala amaitu berria. ■

Antton Olariaga